

„POKROK“ vyehodi každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Testík Uh. Skalica (Szakolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a platia sa vopred.

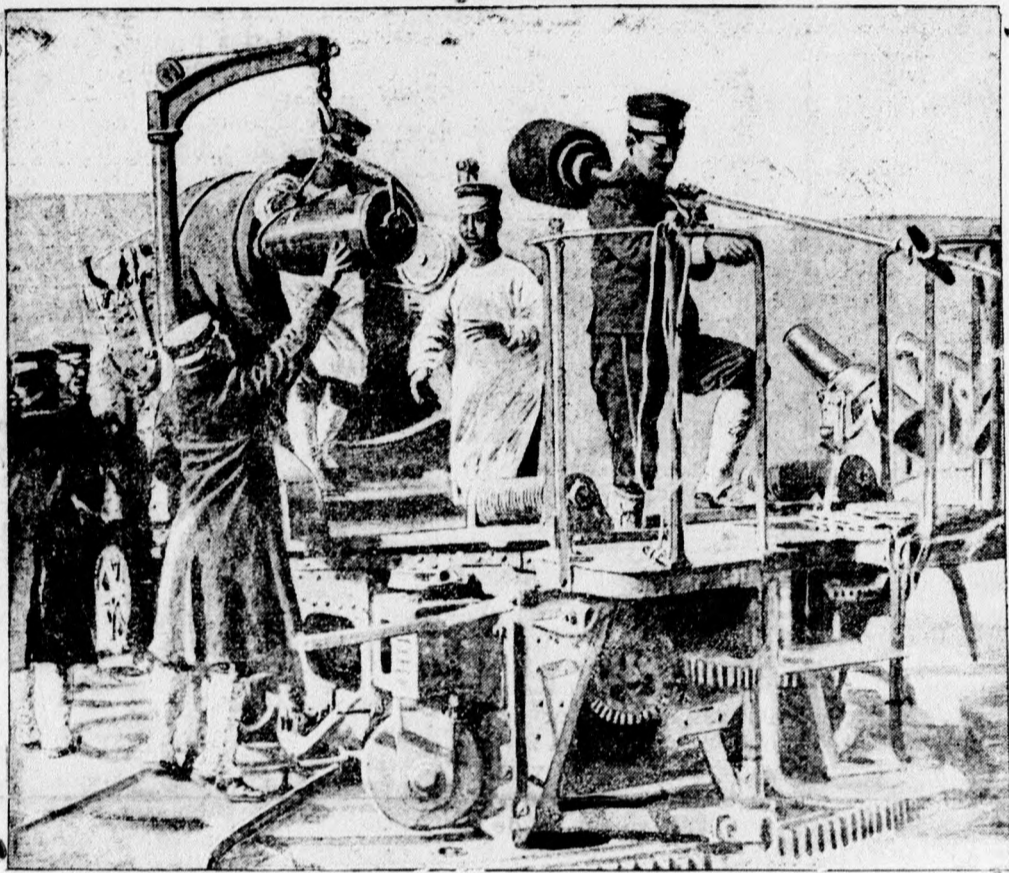
POKROK.

Predplatné poštou:

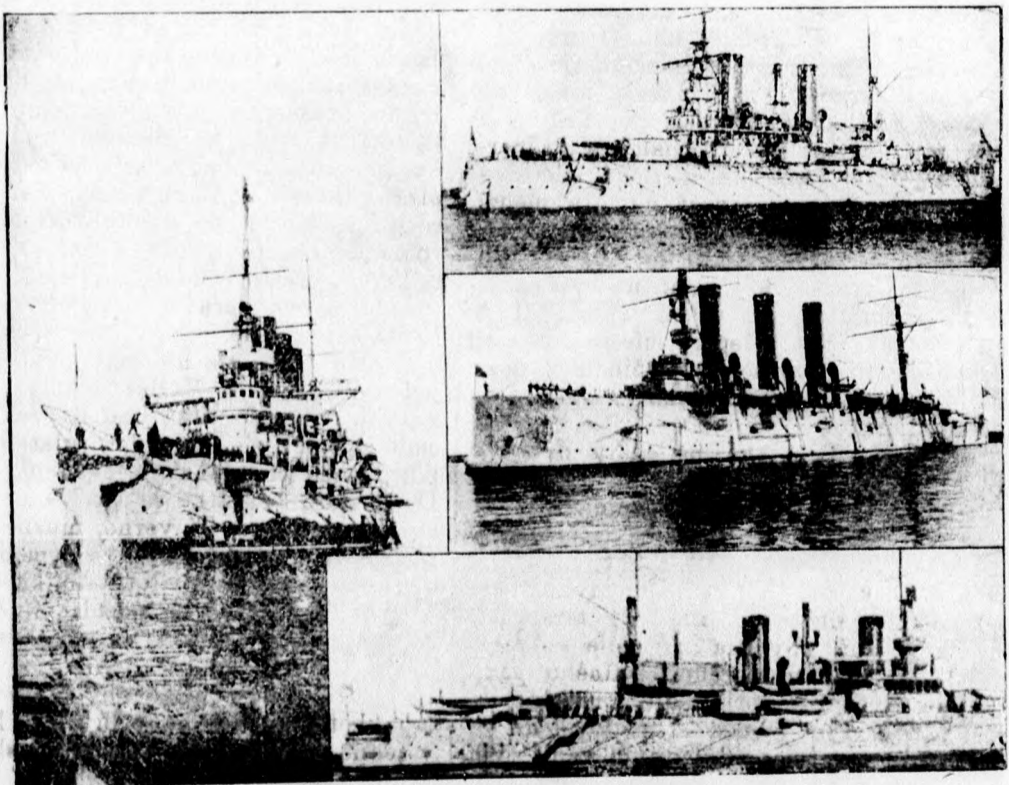
Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa nepríjmajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Japonské obliehacie dela. Japonci pred Port-Arturom dobili značného úspechu s 12 palcovými obliehacími obrami-delami. Takýto moderný koloss musí mať z betonu grunt a celé lešenie okolo seba aby sa mohl nabíjať.

Potopené ruské lode pred Port-Arturom. Rusi keď rozhodli sa že budú kapitulovať, zničili svoje lode v prístave Port-Arturskom. Pochovali do mora asi 50 mill. rublov, len preto aby sa lode nedostali do rúk Japoncov.

Velebnému báčinkovi od Trnavy.

(Otvorený list.)

II.

Slúbil som vám do videnia báčinko drahý, a preto ďalej pokračujem:

V prvom rade musím nás mladých kňazov ospravedlniť pred vašou súdnou stolicou.

Že ohľadom vlastenectva našich bývalých predstavených som mal úplnú pravdu, dôkazom toho je list, ktorý som tieto dni dostal, v ktorom mi jeden klerik z Ostrihomu píše, že im professori gymnásia i kňazi z rádu sv. Benedikta určili čas, do ktorého si svoje slovenské a nemecké mená pomaďarčiť majú. Ja som mu odpísal, aby sa opýtal pánov profesorov, že v ktorom odstavci svojich regulí to sv. Benedikt nariadil?

Hovorte teda, či aj vás takto vychovávali? A vy sa opovážite ešte škamrať na našich pánov profesorov. Predstavenstvo ostrihomskeho seminára každému chovancovi ide po ruke, ktorý si chce dať meno pomaďarisovať. Ani toto vám nestačí?

Vyhadzujete nám na oči, že do „luteránskych“ časopisov ako „Pokrok“, „Slov. Týždenník“ atď. dopisujeme a špatné hriechy odokrývame. Mne se zdá, že báčinko milý, aj vám sme prišliapli na kuracie oči a preto uplakáte. Že my mladí kňazi do týchto časopisov píšeme, to je pravda, bo heslo naše je: „von s pravdou“ a pisať budeme, akokoľvek budete aj nadávať evanjelickým farárom lebo v tých sme viacej úprimnosti a lásky našli ako vo vás a vo vašich stejne zamýšľajúcich stduhoch.

Že vraj my kazíme ľud. Aj na to vám poviem kadenciu, Žida Mezšého (Morgensterna) teraz vyvolili za krajinského vyslanca so sociáldemokratickým programom, a vyvolili ho v „čistokatolíckom okrese, v ktorom všetci farári a kaplani sú všetko veľmi dobrí vlastenci ako aj vy. Čo na to poviete? Keď by tam boli bývali takí kňazi ako sme my, nebolo by sa to stalo.

Nadávate aj celej intelligencii, že nemá viery. Tomu ste zase len vy na príčine, tak dobrý vlastenec ako vy a vaši kamaráti a vzdor všetkému vlastnenčeniu sa intelligencia maďarská od vás odtrhla a neverí nič. Aj tomu sme my mladí príčinu? Veď tá intelligencia s vami a pod vašou výchovou vyrástla, sami teda uznáte, že vaše vlastnenčenie bolo marné, lebo intelligencia sa od vás odtrhla a ľud ten „dobrý a prostý slovenský ľud“ vám neverí a nedôveruje. Nemali ste srdca, egoistami ste boli, a preto ste všetko ztratili; nám zaliavate, že máme srdce a za ľud chceme pracovať, ho osvietiť a ku opravdivému kresťanstvu priviesť.

Na vaše nadávanie ohľadom autonómie vám len toľko poviem, že apoštoli zamestknan

súc s ohlašováním slova Božieho vyvolili jahňov, ktorým svetskú starosť poverili, to bol začiatok katolíckej autonómie. Stará cirkev pod Trajanom, Neronom a Diokleciánom mala svoju autonómiu a to bola tá víťazná cirkev, veď aj neskorej rímskeho pápeža volil „clerus populusque romanus“ kňazstvo a rímsky ľud a tak to bolo na celej čiare, a vtedy sme mali biskupov vyznavačov, mučedníkov a svätých otcov a dneska máme štréberov, pápolačov a ľudí a la Ivánkovics, Széchényi atď. O tejto veci by sa dalo mnoho písať.

Že na samosprávu protestantov a pravoslavných nadávate, to není katolíckej jednanie. My katolícki mladí kňazi ctíme si presvedčenie každého človeka, a za práva jeho sa zastaneme, bo vieme, že vtedy jednáme po kresťansky, o čom ale vy ani pochopu nemáte, bo dľa vašeho článku ste jednoduchý násilník, len že zapamätajte si: myšlienky sa udusiť nedajú.

A preto sladko odpočívajte si na vavriech vašich vlasteneckých, nenamáhajte sa, bo beh sveta i tak nezadržíte a nepremeníte.

Sladké sny báčinko drahý. Vízi, besser, kunst, to je lepšia filozofia pre vás. Adieu. *)

Mladý kaplán.

*) Dľa „Slov. Týždenníka“ článok ten zaslal kaplán modranský aj na iné noviny, tie ho ale neuverejnili. Zaslalateľom bol p. kaplán ale pisateľom nie on, ale druhý, neďaleko od neho vzdialený kňaz. Red.

Boj proti alkoholizmu!

Alkoholismus a delníctvo. Opravdovým vrahom delníckej spoločnosti je alkoholizmus, ktorý sa po mestách i dedinách úzase šíri. Sú priemyslové mestá, v ktorých je putika na putike, na pr. v Moravskej Ostrave, kde nachádzajú sa veľké uhelné bane a železárne. V sobotu po výplate hemžia sa tieto brlohy ubohými otrávenými ľuďmi. Ani jedna pitka neskoni bez bitky, bez krve.

Všetci sú tam, otec, matka, deti, každému z nich sedí smrť na tvári.

Bladí, vyžítí, strhaní, vyssátí vyzierajú; hrozný je to pohľad, zaplatia dlhy cez týždeň narobené a oddávajú sa desperácii celý týždeň, myslia si, že sobota je jejich najveselším, najšťastnejším dňom.

Sobota je pre nich dňom biedy, zkazy, dňom krve hriechu a smrti.

A nik sa nestará o týchto ubožiakov, nik neide s krížom, s ohnivým jazykom: žiaden apoštol neposobí medzi nimi, a predseda títo moderní otroci majú krutejší osud nežli černoši v Afrike.

Ľuďom sa nechce zaoberať s opilcami so suróvými vyvrhelami. A v tom je chyba.

Tu mali by povstať misiónári, kazatelia mužovia dľa ducha Kristovho, veď čo robí ten diabol alkohol, čo vystrája?

Odcudzuje rodine živiteľa, žene muža, deťom otca, spoločnosti poctivý charakter. On rozbiha domáci pokoj, rodinné šťastie, je nepriateľom lásky a pokoja. Činí z človeka otroka svojich vášni.

Pijak neposlechne otca, nie brata, nie ženu, nie deti, poslúcha otrocky len alkohol.

Anglický filozof Carlyle hovorí: Nik tá nepotlačuje slobodný neodvislý občana, ale postoj — nerobí to tá zprepadená sklenica? Nik nemôže ti rozkazovať, aby si prichádzal lebo odchádzal, len táto sklenica plná ťažkého moku to dokáže. Ty si otrokom svojich chťčov, otrokom tej osklivej nádoby, plnej liehoviny. A ty sa chváliš ešte, že si slobodným, ty dokonaly hlupáku.

Čo slzi bolo vyliate od tisícov žien, detí, ktoré hladné očakávaly návrat otca, čo ran padlo od takýchto mužov a otcov. Miesto chleba rany, bitka! Miesto pokoja nesvár. Miesto života smrť.

Ženy, matky bojujte proti alkoholu, vyzývajte vašich mužov, synov, aby vstupovali do spolku sdržanlivosti, delníci nepite alkohol,

vstupujte do spolku sdržanlivosti, vzdelávajte sa, kto rozluští otázku alkoholickú, ten náde kľúč k otázke delníckej. (Z prednášky dr. P. Blaho v krúžku sdržanlivých v Skalci.)

Slovenská výstava v Hodoníne r. 1905.

Ešte je v čerstvej pamäti veľká a významná úspech umeleckej výstavy v Hodoníne r. 1902. a Rodenovej návštevy na Slovensku, ktorá zase raz ukázala na ten odlehlý kút Južnej Moravy, skrývajúci toľko pokladov sverázneho umenia ľudového a hostiaceho niekoľko vynikajúcich talentov maliarskych s najstrom Úprkom na čele.

Tohoto roku chystá sa Hodonín zase predstúpiť pred slovenskú verejnosť, upozorniť ju na seba, ukázať jej svoje sily, svoje potreby, ale zároveň tiež vzpružiť sa k novej práci, k novým cieľom. Že je záujem o výstavu v Hodoníne i v okolí veľmi živý, to ukázala schôdzka delegatov živnostenských, hospodárskych, učiteľských a iných miestnych i okolných korporácií, konaná dňa 19. febr. t. r. v „Meštánskej Besede“ v Hodoníne, kde bolo oznámené Drom Hessom, menom prípravného výboru, rozhodnutie „Remeselníckej Besedy“ a „Spoločenstva živnostníkov“, jako aj okr. hospodárskeho spolku, že tohoto roku usporiadať sa má *priemyslová a hospodárska výstava* s ktorou spojená bude i *výstava národopisná*. Zvlášte posledná výstava bude sa tešiť všestrannej pozornosti, lebo má podať čo možno celkový obraz slovenského umenia ľudového, obzvlášť jeho kroje. Na tejto schôdzke zvolený bol i výkonný výbor a síce: Dr. Fr. Hess, predseda; riaditeľ česk. realky Antonín Paleček a Fr. Stábla, sochár, podpredsedovia; Karol Hlavinka, zápisník; Frant. Plokal ml., pokladník a členovia výboru: J. Faust, predseda „Ústredného spolku živnostníkov moravských“, ktorý sa schôdzky zúčastnil a o celú výstavu sa živo zaujíma, Jozef Hložánek, roľník, Teofil Ševčík, správca kontribučenskej záložny a prof. Arnošt Krejčí. Prípravy k výstave sú v plnom prúde. Všetky dotazy týkajúce sa výstavy majú byť adresované: *Výkonnému výboru Slovenskej výstavy v Hodoníne*, na ktoré sa ochotne odpovie

Dopisy.

— Z Kráľovej a Papkeršmeda. Idem sa požalovať cteným čitateľom „Pokroku“, jak musíme my teraz vo fašiangy, kde sa inde veselo zabávajú, mnoho trpeť skrze domáce okolnosti na našej fare. — Dostal sme mali päť kaplanov a všetci nám do roka pouskakovali. Tak my teraz — patri nás 10 filialok k hašvarskej fare — zijeme bez kňaza, lebo náš pán farár pre starobu a nezdravosť nemôže medzi nami tak účinkovať, jako by bolo treba. Čo je toho príčinou, že naši páni kaplani nás do roka opustili; kým ti istí páni na miestach, kde teraz účinkujú, sú veľmi spokojení a k tomu ešte tak, že na lepšie miesto ani nechcú ísť. Jedinou a výlučnou príčinou sú naše domáce okolnosti farské. Že jakú podobu majú, to Vám nesdelím, lebo to už aj vrabci na strechách čvirkajú. Len jaké by mali byť dľa zdravého rozumu, to Vám chcem opísať. V každej fare farár a kaplan sú páni, lebo tí vyrábajú chlieb a fara je pre nich zariadená a nie pre kúšaňky.

Izba kuchárky má byť vedľa kuchyne podla izby ostatných služiek a nie pri farárovej. Nesmie sa dovoliť, aby ona pri stole s páni kňazmi jedla, lebo u ktorého civilného pána vidíme, že kuchárka pri jedle prisadne si k svojej panej; tým menej je to dovolené vo fare. Gazdina sa nesmie zo žiadnym vadit, tým menej volakomu hrešit; kuchárka, ktorá celý deň len hreší, spomínajúc hnevom Pána Boha, Krista, Mariu, svätých, v okamihu musí byť vyhodena nie len z fari, ale z celej farnosti vyšupovaná. — Je to tak na našej fare? Keď by to tak bolo, vtedy by skoro storočná a každému sa hnusiaca kúšaňka nezapravotila nášho obľúbeného pána kaplana pre na eti

utrhanie. Avšak dobre jej tak. Musela si zaplatiť útraty a fškála a pán kaplan, ktorý sa sám skvele bránil, mal tiež naložené svojho svedka, nášho bývalého kaplana ukojiť, tento ale mu všetky útraty odpustil, hovoriac, že za blaho tamojšieho a úbohého ľudu a za blaho snád nasledujúcich pánov kaplánov bojovník nesmie porážky trpeť.

V týchto neprijemných zvädách, kde pravda jasne k boku pána kaplana si stúpila, našli sa ľudia, — a to Judáši —, ktorí pri farárovi zaujali stanovisko. Sú to ľudia, ktorí sa držali statočnými a povahy pevnými; a teraz vidno, že sú to v barančej koži oblečení vlci, ktorí nie sú hodní aby sa človek s nimi vyprával. Keď sa všetci nespojíme, dnes, zajtra, budú naše deti bez krstu, my bez sv. omše a slova božieho, väčšie deti bez náboženstva, nemocní nebudú zaopatrení a mŕtvi nebudú dľa rozkazu cirkvi sv. preto vám Vajnoráci bojuvali tiež proti svojmu duchovnému v novinkách a Ostrihome. A boj jejich bol ovenčený. Farára im dali preč a takého dostali, že už ani sv. apoštol by nemohol byť lepším.

Pracujme podobne aj my!

S Bohom.

Adelka Mártoričová.

Dolná Krupa. Veľavážený Pane Redaktor!

Jakoby istá zmeravenosť opanovala toto naše predtým tak živé Podhorie. V Pokroku už dávno nedalo o sebe vedeť. Mlčia zprávy smolenické, nádašské. Pezinok, Modra utíchly. Krupa tiež nedáva znaku života. Čoho má to byť znakom? Smrti a vnútornej hniloby, alebo neschopnosti ku zdravému, pokrokovému, radostiplnému spolkovému životu? Mlčanie býva znakom smrti, niekdy však i pilnej práce a namáhavého chystania. V Krupej čoho? — I toho, i toho.

Je u nás niečo života, je však viac mŕtviny, zemi neobrobenej, úrodu nedonášajúcej. Semeno siato bolo, — no vtáci, tvrdosť pôdy, skalnatosť, bijné bodľavice a trnie nedopriali vzrastu Odtiaľ neúroda.

Vyznám úprimne, že naša Krupa celá ešte neporozumela, čo je to tá spolková myšlienka, jak vážne, ba prepotrebne je sebazvedlávanie, jestli nechceme utonúť v búrných vodách dnešného sveta. Mnohí ešte dosiaľ neveria, žeby mohla byť peknější, rozumnejšia zábava v spoločnosti strielivých, rozumných občanov pri čítaní a priateľskom rozhovore v kruhu, nežli pri smradľavej sklenici medzi hrešením a často pekelným škrekom opilcov v krčme a myslia si, že čnostnejšie a bohumilejšie je seštak v krčme prepit, nežli ho smečne kruhu platit. Keďby celá obec jedným srdcom, jedným duchom bola vedená, keďby nasledovať chcela tých, čo jej dobre prajú, keďby láska božia roztavila všetku tvrdosť našu, a sami nekladli medzi seba zlomyseľne hrázde, ktoré ochladzujú lásku a bezbožno lámu sväté jej zväzky (rozumte!) jak jedna rodina, spojení v našom kruhu, krásne by sme mohli spolu žiť, vzdelávať sa, a dožiť sa mnohých radostí na sebe, na dieťkach, v obci a inde. Vtedy by sa dalo písať pekne a unášave o nás. Keď sa však nerozumie, alebo nechceme rozumieť, keď nás ruka nepriateľa nasilu vo tme udrža, a nás rodných bratov oddeľuje, boľasť v duši, trň v srdci a nedôvera: veci to nepotesiteľné, opisovania nehodné.

Ale preto zle nie sme. V tej obci, ktorú jeden Kubina a Kollár vychovávali, jejich vďačná pamiatka živá buď na veky, ani to nesmie byť tak zle. Tí dobrí priatelia naši, ktorí porozumeli kresťanskej myšlienke, ktorá jako Duch Boží, posvätné sa vznáša ponad kresťanskými spolkami. Tí verne, mužne sa prdržajú nášho katolíckeho kruhu, a tým nekresťanským všemožne vyhýbajú. Na katolíka tak sa sluší! V spoločnej láske sa schádzajú, čítajú, shovárajú, spoločne sa bavia a v tichosti sa rozchádzajú.

Túžba naša je tá, aby tento zväzok lásky a jednoty prešiel na celú obec, ktorý by nás v jedno stiahol; aby tá vrhlá láska, ktorá nás kruh utvorila, ako ten kvas, čo žena do troch meríc múky zarobila, nás všetkých pohla a bolo teplo. Múka sa osieva a potom zarába. Činme to so sebou i my, čo planého v nás to vymetme.

Pochvalne môžem spomenúť i našich niektorých mladíkov a panny. Obetujú čas i odnočínok, aby sa mohli vzdelat a sa pekne pre-

ukázat. Že ich snaha není bezvýsledná, svedčí krásně provedená hra. Ich podujímavost chváli a vyznačuje i to, že včel na konec fašiangov predniesť ochů jednu velmi peknú, nadmieru zábavnú, spolu ale i ťažkú veselo hru: „Nasilu stal sa lekárom“, od svetochýrneho spisovateľa francúzskeho Moliera. Hra táto stroji sa nám veľmi príjemnými učiniť tohoročné fašiangy. No isté je, že Krupa podobnú hru ešte nevidela. Predstavenie bude v nedeľu a pondelok. O výsledku neopomeniem upovedomiť ct. čitateľov Pokroku.

Toto sú však len divadelní ochotníci. A ostatní mládež? . . .

Pripomínam ešte, že v pondelok 6. marca ráno o 9. hodine, bude mať náš katolícky kruh valné shromaždenie. Žiaducno je, aby sa naňomúčastnili všetci členovia kruhu. Do videnia. S Bohom! *Známy.*

— Z nášeho kasína v Skalici. Pane redaktor, na vedomie vám dávam, že sme si utvorili nové kasíno v Skalici bez stanov, bez poplatkov a bez všetkého vydania. Tak čulý život ako sme my cez celú zimu viedli, nebolo nikde ani v pánskom kasíne, ani v Kat. Kruhu. Naše nové kasíno má miestnosť z darma u pána Šalamúna vo Františkánskej ulici. Prednášok sme mali cez celú zimu dosť. Pretriasali sme tam „Kat. Kruh“, „potravný spolok“, „mliekar-ské družstvo“ a všetkým sme dobre vynadávali. Každý deň boli výborné aldamáše, tak že volaktóri z našich členov aj štvornožky lazili domov. Prednášky boli volné a hovoril vždy ten, ktorí mal nejsilnejší hlas. Oproti spolku kresťanskej striezlivosti sme založili spolok kresťanských alkoholistov so záväzkom, že viac ako jeden liter naraz nevygigneme. Není dávno sme mali stávkú, či je náš hostinec na 50 metrov vzdialený od františkánskeho kostola, očuli sme, že je taký zákon, ktorý to predpisuje. Bolo nás asi dvadsať takých inžinierov, čo sme to vymerali, ponevác ale väčšia čiastka nebola vstave až ku samému kostolu prikróčiť, ale v prostred ulice ostala a tvárou merala metre, tak sme otázku túto posial nerozlúštili, a od tej doby ľudia nás pomenevali „inžinierami“. Aj výbor máme zostavený, ktorý riadne úraduje, ponevác ale posial ešte potvrdený není, tak až neskorej uverejním menošlov nášeho cteného výboru. S úctou *Zapisník.*

— Prešporok, dňa 28. febr. 1905. Dnes čo chytám pero sme veru mali veľmi veľký smútok nad ztrátou nášho spolubrata Antonína Hamrassa, ktorého sme dnes 28. t. m. o 4 hod. po obede do matky zeme odprevadili. Pri veľmi valnom počte ľudu okolo stojáceho (na 4000—5000) duší počítajúceho. To môžem povedať, že ten človek bol obľúbený, bol on Slovák ešte z tých starých prešporokých Slovákov, a bol spevák-modleník veľmi účinný pre cirkev a národ slovenský.

Že bol obľúbeným u ľudu, dôkazom toho bolo i to, že na pohrabe súčasťnilo sa mnoho ľudstva z okolia z Lamača, Dubravky, Bystrice, z Ivánky, a z Vajnor bol sám velebný p. Ferdinand Juriga, administrátor vajnorskej cirkve, z mnohými cirkevníkmi; vajnorská muzika mu veľkú lásku preukázala, lebo ho vyprevadila svojou hudbou, a velebný p. F. Juriga, odbavoval liturgiu pri dome a v cintorine vo troch rečiach veľmi citeľnú kázeň povedal nad hrobom brata nášho, za čo mu my prešporokí Slováci srdečnú vďaku vyslovujeme, aj naši Slováci ho počtíli tým, že mu položili zo sviežeho kvieťa veľmi pekný venec z čiernou stužkou z nápisom: „Ostatnie s Bohom prijmi od prešporokých Slovákov“ pritom aj rodina Zegerovská položila z umelého kvieťa veniec, z nápisom: (Leszte Grus von Familie Zeger.) Blahá a večná mu pamäť!

— Z Budapešti. Mládež „Budapeštianskeho katolíckeho delnickeho kruhu“ minulú nedeľu 26. febr. príjemný zákavný večierok usporiadala. Predniesli nám tri veselohry: „Tak je to na tom svete!“ od J. Štolbu, „Ženská slzy“ od Görnera, „Dvaja terdohlavi, alebo Nepravotne sa!“ od Pauloviča. Hrali znamenite. Odměnili sme ich hlučným potleskom a museli sa nám ešte raz na javišti ukázat. Hrali všetci dobre, no vynikali svojimi umeleckými výstupami sl. Gizella Kutrova, sl. Maria Brun-

kalova, pp. Vendelín Záleštiak, Jozef Hlavaj a Jozef Kríž. Niektorí len prvý raz hrali, ale už nás naplnili tou najväčšou nádejou so svojím vystupovaním. Len sa vzdelávajte a pokračujte i na ďalej! Sú medzi vami už vyprobované herečky a herci a tak mohli by ste nám predniesť dajakú väčšiu hru, k. pr. „Rozmarín“, alebo „Marišu“.

Z nitrianskej a prešporokskej stolice je v Budapešti mnoho delníkov, ale títo, tak sa zdá, nevedia o našom „Kat. Kruhu“. Rodáci, prijdite k nám, navštevujte náš „Kat. del. Kruh“, a uvidíte, že sa tu budete cítiť ako doma medzi svojimi. Lepšiu spoločnosť tu nájdete, jak dakde v krémách. „Bud. kat. delnickeho Kruh“ nachádza sa hneď pri Jozefovskom hoteli (VIII. Maria Terezia-ter 16.) Tu sa schádzame každú nedeľu a sviatok odpoľudnia o 5. hodine. Prijdite a neobanujete. *Čten.*

— Z Mariatálu. Minulú nedeľu, 26. februára usporiadal náš „Kat. Kruh“ vo svojej miestnosti zábavný večierok. Sišlo sa nás asi na 40 údov i s našimi ženičkami, ďalej naši obľúbení speváci mládenci i dievčatá. Zábava sa započala so spevami a s humoristickými prednáškami. Naši speváci nám zaspievali viacero piesní vo štvorhlase, jako: uhorskú hymnu; z našich slovenských: „Od severu“ — „V Trenčianskej kasárni“ — „Bol jeden gajdoš“ — „Drotársku“ — atď. Bol veľký potlesk a preto ich museli viacrázy opakovať. Prednášky, zvláštne „Kmotor Zaosek z horotrenčianskej“ bola veľmi podarená. Potom nasledovala spoločná večera, po ktorej sme usporiadali zase „Tombolu“, po tejto bol tanec, ktorý trval až hlboko do noci. Jednotliví, ktorí nie sú členovia nášho kruhu, vodreli sa dnu, a začali nám tam roztržitosť robiť. Mali sme úmysel zase ich oddať, ponevác ale potom o odpustenie prosili a ohľadom, že sa to prvý raz stalo, — odpúšťame im! Na budúce ale, nech je to ktokolvek a rušil by nás, chce pri jakých veciach, — nemilosrdne ho oddáme súdu.

Srdečný vďak našim horlivým vodcom, že nám takú milú zábavu pripravili. *Jeden z údov.*

— Gbely. Minulú nedeľu vydržiavalo sa u nás valné shromaždenie „Kat. Kruhu“. Toto shromaždenie svolal a otvoril už náš nový predseda vel. p. farár P. Blaho. Účasť na valnom shromaždení bola značná ale predsa ešte nie taká jako by sme si to želali. Pristúpilo i mnoho takých, čo predtým od „Kruhu“ bočili. Sme tomu radi, len si žiadame, aby všade a vo všetkom dávali na javo svoju prislúšnosť ku spolku. Čakáme, že vstúpi do spolku ešte viacej členov. Veď mohol by ich mať tri razy toľko. Za pokladníka zvolený bol vážený občan p. Ignác Horínka. Nadejeme sa, že bude dobre hospodáriť. Nový výbor jednohlasne určil, aby 60 kor. venovaných na zábavu našim p. výborom odovzdané bolo do kassy kruhu. Za to im česť. *Pritomný.*

Hospodárstvo.

Prostriedky proti zmyšeniu koňov.

1. Utlučené kamenné uhlie asi pol mysky zmieša sa s melasou (odpadok pri výrobe cukru), takto utvorená kasa dáva sa koňovi tri krát denne po lyžici.
2. Sušené na drobnú rezotreté bezové listie.
3. Celý deň nechajme koňa hladovať, na to dajme mu smiešaninu: 1 uncu oleja terpentínového a 2—3 unce ľanového oleja. Opakujúc to tri-štyri dni. Na štvrtý deň dostane kôň 1 uncu aloe (alves). V nasledujúcich dňoch ľahké krmivo a dobrú vodu.
4. Zemiaky postrúhané smiechajme s otrubami a solou a dávajme koňovi tri-krát denne plnú hrsť.
5. Oves, ktorý koňovi dávame postriekajme kreosinom vždy večer. Dve-tri dávky stačia, aby koňovi mysi vyhňali.
6. Uvarme 250 gr. česneku, scedme kašu a s tekutinou urobme koňovi 3 krát denne klystýr.

7. Dajme koňovi ráno pred krmením malú hrsť rozotreného tabáku s otrubami.

8. Uvarme zemiaky a scedenú vodu dávajme dvakrát denne koňovi.

Čo nového doma.

Grófovi Andrássymu nepodarilo sa odkladiť krízu a nového ministerstva porád ešte nemáme. Najprv sa hovorilo o prechodnom ministerstve, ktoré by usporiadalo veci krajiny; tak prijalo 4-mesačný rozpočet krajijský — lebo včel sme zase v ex-le-xi — a odhlasovalo rekrutov. Proti prechodnému ministerstvu bola Kossuthova strana. Koaličné minterium tiež nemôže k životu prísť, do tohoto by mimo liberálnej strany, každá strana vyslala dľa svojej sily 1—3 členov, a ľudová strana mala slubené 1 kreslo. Liberálna strana je ticho a len čaká, v duchu myslí si, že ešte jej bude potreba.

Hovori sa, že snáď budú i nové voľby, ktoré by veľmi rád viedol ešte Tisza. Neistota veľká! Nikto nevie nič čo bude.

Drobné zprávy.

— Tlačová pravota „Považských Novín“, ktorú pozdvihol trenčiansky hl. župan Gejza Osztroluczky pre „pomluvu“, vybavila sa dňa 20. febr. pred prešporokskou porotou. Nezmenili sme sa o nej dosiaľ preto, ponevác nemali sme istoty ohľadom výmeru pokuty. Redaktor „Považských Novín“ pán Igor Hrušovský uznaný bol porotou za vinného a súd posúdil ho na mesiac štátneho väzenia a 500 korún.

— Katolícky kruh v Skalici usporiada v nedeľu na koniec fašiangov, 5. marca vo dvorane Kat. domu divadelné predstavenie spojené s tanečnou zábavou. Hrať sa bude: „Bludár“. Obraz z ľudu slovenského v 3 dejoch so spevami a tancom, od Ferka Urbanka. Ceny miest: I. miesto na sedenie 1 kor. II. miesto 70 hal. III. miesto 50 hal. Miesto na státie 20 hal. Tí ktorí si vezmú listok len na státie a cheť zostat i na tanečnej zábave musia si prikúpiť ešte odznak za 30 hal. Začiatok o 7. hod. večer. Kassa sa otvorí o 6. hod. Listky v predprodeji možno dostať v nedeľu od 11. do 12. a popoludni od 2 do 4. hod. v Kat. dome, izba č. 1. na ľavo.

— Bratia Vallach v Skalici vydržiaujú v pondelok dňa 6. marca svoju obľúbenú fašiangovú zábavu. Hudba: bročianska. Vstupné 60 halierov.

— Divadlo. Katolícky Robotnícky Spolok v Prešporoku usporiada 5., 6. a 7. marca slovenské divadelné predstavenie vo veľkej dvorane Čákovskej školy (Rosengasse). Karty dostať v Spolku (Ursulinengasse 4). Začiatok o 7. hodine večer.

— Remeselnícka zábava ve Skalici, 26. t. m. vypadla dobre, miestnosť bola nad-očakávanie preplnená. Hosti naši i prespolní zabavovali sa až do bieleho rána. Vstupného sa vybralo 138 kor. 10 hal., výdavkov bolo 104 kor. 36 hal., čistého zisku zostalo 33 kor. 74 hal. Zisk zo zábavy z roku 1904. 29 kor. V kasse je spolu 62 kor. 74 hal. Tieto peniaze sa uložia do sporiteľne, kým sa remeselnícky spolok neutvorí. Všetkým hosťom, ktorí nás v tak veľkom počte navštívili a nás podporovali, vzdávame verejnú vďaku. *Výbor.*

— Krúžok sdržanlivých má svoje schôdzky každý týždeň vo štvrtok večer. Vyzývame i starších členov, aby sa konferencii súčasťnili. Konajú sa vážne prípravy ku dňu 25. marca. Prednáška.

— Sloboda. Ako počúvame doručený bol pánu Ant. Bielekovi redaktorovi „Kat. Novín“ v Skalici, šalamunský výrok podžupana nitr. stolice, že nie je mu dovoleno v Skalici sa usadiť. Tento výrok vyniesol pôvodne skalický magistrát a podžupan ho rýchlo potvrdil. Pán Bielek je uhorský štátny občan, preto môže bývať kde chce; nie je u nás zákona, ktorý by

nútil jedného občana krajiny, že tam lebo tam smie alebo nesmie bývať.

Nad týmto nespravodlivým, sibírskeým ediktom, je v ľuďoch veľké rozhorčenie. Pán Bielek apeluje na ministra.

— Výplata v mliekarni, v nedeľu odpoľudnia o 2. hod. Členovia prídite k výplate všetci v nedeľu.

— Predavači dievčat. Viedeňská polícia uväznila elektrotechnika Adalberta Sugu a úradníka Morica Kellermanna pre dodávanie 16-20-ročných dievčat do Pešťbudína, kde potom boli donútené k nemravnému, spustlému životu. Konštatovali, že zničili 14 dievčat takým spôsobom. Pozor rodičia, keď posielate svoje dcery do Viedna.

— Nešťastie v doloch. Z Rožnavy oznamujú, že v dole „Károlyka“ zrútila sa dňa 24. febr. ohromná stena skaly a zasypala štyroch robotníkov.

— Verejné podakovanie. Ja nižé podpísaný cestou týchto novín verejne a mnohokrát ďakujem nášemu osvietenému p. dr. Jánovi Černochovi krajinskému vyslancovi v okrese skalického, že bol tak dobrý a mne, v núdzi a vo škode postavenému z ohľadu statku, na moju, ku nemu zadanú prosbu daroval mi 30 korún, za tento dar mojemu dobrodincovi mnohokrát privolávam: Pán Boh zaplať.

V Letničú, 26. febr. 1905.

Andrej Zigmáč.

Verejná licitácia. Alžbeta Lukáščík po Štefanovi Lukáščíkovi bude odpredávať svoje roľa a vinohrad na Skalicku; na verejnej licitácii u p. dr. E. Šetiny, advokáta v Skalici. Ve stredu dňa 8 marca 1905. o 1 hodine popoludni. Výminky pri licitácii prečítané budú.

Vzorky zadarmo a franco.

Lodenové sukne

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65-70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinku) po 1 zl. 20 - 1 zl. 25., spodné nohavice po 50 kr. - 1 zl. vyrába a dobierkou zasiela:

I. Česka vyr. a vývoz sukeň lodenových

Adolfa Jelínka

v Lísku, p. Jímramov. (Morava.)

Nehodiači sa tovar buď vymením alebo vezmem zpät a peniaze vrátim!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.

Skalický gazd. potravný spolok odporúča svoj hojne zasobený sklad.

Umelých hnojiv

— a chylského liadku, —

ako aj datelinového, travného a repného semena v najlavnejších cenách

Ján Novomestský, mechanik a strojník v Holíči

odporúča širokému obecnstvu svoj bohatý sklad

Šicích strojov a biciklov

tak tiež i

sklad hospodárskych strojov.

Má vždy na sklade všetky ku týmto strojom patriace súčiastky.

Prijímajú sa tiež všetky opravy (reparacie) týchto strojov.

Ceny ľavné.

Obsluha solídna.

Každá sporiva gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Ducie i tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Továrne na
vodovody a
pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prédběžné výpočty a cenníky zadarmo.

